

ца, кой-то като посрѣдственикъ
мѣжду Бога и чловѣци-ты лѣжи
тайно закланъ за наши-тѣ грѣхове.
Та за това и священникъ-тъ ся ос-
вободи, прѣдлага Богу Отцу тѣж
благодарителна жрѣтва а още до-
дава и словѣснѣ за всички-ты чи-
нове святыхъ, а особено за Божиж-
тѣ майкѣ, коя-то е по по святѣ и отъ
Ангели-ты, и моли ся да ся смили
на нейны-ты молитвы и да ни удо-
стои, да бѣдемъ причастници на
вѣчно блаженство. А отъ това ся
ясно види, че служба-та коя-то ся
извършява въ црѣквѣ-тѣ бива дво-
яка: *благодарителна и молебна*. Бла-
годарителна, кога представлява Бо-
га като добротворецъ на чловѣ-
ческий родъ, кой-то е освятилъ и
оправдалъ мнозина отъ насъ, кои-
то му сѣ угодили по различенъ на-
чинъ въ свои-ты званія на землѣ-тѣ;
а молебна е, кога ся молимъ да освя-
ти и насъ така, както и негови-ты свя-